

Kamer der Volksvertegenwoordigers.

VERGADERING VAN 21 MAART 1902.

Wetsontwerp houdende goedkeuring der Overeenkomst betrekkelijk het regiem op de suiker, gesloten te Brussel den 5ⁿ Maart 1902.

MEMORIE VAN TOELICHTING.

MIJNE HEEREN.

Ingevolge de bevelen van den Koning, hebben wij de eeraan de beraadslagingen der Wetgevende Kamers voor te leggen, een wetsontwerp houdende goedkeuring der Overeenkomst betrekkelijk het fiscaal regiem op de suiker, den 5ⁿ Maart 1902 gesloten tusschen Duitschland, Oostenrijk-Hongarië, België, Spanje, Frankrijk, Groot-Britannië, Italië, de Nederlanden en Zweden.

Zooals men weet, is die Overeenkomst ontstaan uit eene door de belgische Regeering te Brussel vergaderde internationale conferentie.

Na eene eerste en zonder onmiddellijken uitslag in 1898 gehouden zitting, heeft de Conferentie hare werkzaamheden in de maand December hernomen en, ditmaal, is zij, behoudens bekrachtiging door de Wetgeving der verschillende verdragsluitende Staten, ertoe geraakt een bepaald vergelijk te treffen.

* * *

Ziehier in welke bewoordingen de inleiding der Overeenkomst het door de deelnemende Mogendheden nagejaagde doel uiteenzet en de middelen aanduidt om dit doel te bereiken :

- « Verlangende — eensdeels — de mededinging tusschen beetsuiker en » rietsuiker van verschillende herkomst op gelijken voet te stellen en —
- » anderdeels — het gebruik van suiker te bevorderen ;
- » Overwegende dat die tweeledige uitslag enkel bereikt kan worden
- » door het opheffen van de vergoedingen en het beperken van de over- » belasting. »

De zin en de economie der Overeenkomst liggen in die enkele lijnen gansch besloten.

*
* * *

Sinds met het vervaardigen van beetsuiker is begonnen, hebben de suikervoortbrengende Staten van het vasteland, — ter bescherming van deze nijverheid — waaraan overal een buitengewonen en bevoorrechten toestand is geschonken geworden, hunnen toevlucht genomen tot listen van fiskalen aard. Om zijne binnenlandsche markt voor de inheemsche opbrengst te behouden, heeft elk land niet alleen den schutsmuur der overbelasting, dat is te zeggen van het beschermingsrecht, voor de vreemde suiker opgetrokken, maar daarbij werden rechtstreeksche of zijdelingsche premiën gesteld, ten einde de nationale voortbrengers toe te laten hunne suiker op de buitenlandsche markten aan den laagst mogelijken prijs ten koop te stellen.

De overbelasting bestaat in het verschil tusschen het bedrag der rechten of heffingen waaraan de buitenlandsche suiker onderworpen is en het bedrag der rechten of heffingen, dat van de binnenlandsche suiker geheven wordt.

Wat de premiën voor de voortbrenging en den uitvoer betreft, deze zijn velerlei en artikel 4 der Overeenkomst vermeldt onder dezelve, die welke het meest in gebruik zijn.

Behalve de rechtstreeksche en zijdelingsche premiën, die het onmiddellijk gevolg der fiskale wetgeving zijn, heeft het overdrijven der overbelasting boven hetgeen noodig is tot de bescherming van de inlandsche markt, voor gevolg, het aansporen of begunstigen van vereenigingen van voortbrengers (cartels) en geeft alzoo te dezer bate aanleiding tot zijdelingsche premiën. « Het stijgen der prijzen, zoo sprak de Associatie der Ouderen van den » Handel van Berlijn in een vertoog, dat ter gelegenheid der herziening van » het duitsch toltarief werd ingediend, wordt in het binnenland gemakkelijk » gemaakt door het tot stand brengen van cartels die de binnenlandsche » mededinging regelen. De prijzen voor het binnenland worden zoo hoog » gedreven dat de tolbescherming gansch ten bate wordt gemaakt; men » klimt tot de grens waar de vreemde mededinging hare uitwerksels opnieuw » kan doen gevoelen. Daarentegen wordt op den vreemde dikwijls aan zoo » lage prijzen verkocht, dat de kosten van opbrengst en vervoer ter nauwernood gedekt zijn; zelfs gebeurt het dat, met dit doel, door de cartels, » aan hunne leden, premiën van uitvoer verleend worden. »

Over gansch de wereld werd sinds lange jaren door Staatsmannen, economisten en zelfs door tolken der nijverheid de aandacht geroepen op de economische nadeelen en gevaren van eene internationale mededinging die immer toeneemt en wier gevolgen verergeren naargelang de verschillende landen trachten den toestand hunner voortbrengers te verbeteren.

Alzoo toen, om tot de opheffing der premiën te geraken, het duitsche keizerrijk — na de desaangaande onderhandelingen met Oostenrijk-Hon-

garië te hebben moeten staken — aan den Reichstag, in 1896, de vergunning voorstelde van eene hooger rechtstreeksche en bestendige premie, verklaarde hetzelfde zich het recht voor te behouden de rechtstreeksche premiën op te heffen voor het geval dat gezegd keizerrijk ertoe zou komen de andere Staten tot dergelijk besluit over te halen; van zijnen kant, bij het stemmen der wet van 27 Mei 1896, werd de Regeering door den Reichstag aangenoopt om, door eene internationale overeenstemming, de premiën tot uitvoer, zoo spoedig mogelijk, te doen verdwijnen.

Onlangs werd het stelsel der premiën, dat in Frankrijk gehuldigd is geworden door de wet van 29 Juli 1884 en versterkt door die van 7 April 1897, in de volgende bewoordingen gekenschetst door den heer Yves Guyot :

« De voortbrenging begunstigen, het verbruik stremmen, onrust zaaien in » den handel, tot den afslag geraken door het toenemen der voortbrenging » en het beperken der vertierwegen; ertoe geraken den verbruiker eene » belasting te doen betalen die tweemaal zooveel bedraagt als de waarde » van het product, belasting waarvan ongeveer een derde ten bate der » voortbrengers van suiker wordt gelicht; deze nijverheid aan de willekeur » van de financieele politiek der vreemde landen overgeven: ziedaar het » stelsel der wetgeving van 1884. »

Sinds bijna veertig jaar heeft het tijdvak aangevangen der internationale conferentiën die tot doel hadden over de regeling der suikerquaëstie te handelen.

Reeds in 1863 werd door de afgevaardigden van vier Staten, Frankrijk, Groot-Britannië, de Nederlanden en België, een tweevoudig doel nagejaagd: eenerzijds, het op gelijken voet stellen van de voorwaarden der internationale mededinging; anderzijds, het vrijwaren der belangen van de openbare financiën.

Die eerste onderhandelingen hadden tot gevolg het sluiten van de te Parijs op 8 November 1864 aangegane overeenkomst, volgens dewelke de verdragsluitende Mogendheden de verbintenis aannamen om tusschen hunne wederzijdsche markten allen schutsmuur af te werpen en tusschen het bedrag van het recht en dat van den *drawback* (bij den uitvoer vergunde afschrijving) eene juiste verhouding te bewaren.

De overeenkomst van 1864 behield kracht van werking gedurende tien jaar. Te vergeefs poogde men dit verdrag te hernieuwen en de oorzaken te verhelpen die de grondslagen ervan hadden ontaard; ondanks de vijf conferentiën, vereenigd te 's Gravenhage in 1868 en in 1869, te Londen in 1872, te Parijs in 1873, te Brussel in 1875, nogmaals te Parijs in 1876 en in 1877, kon men, om verschillende redenen, het onder de vier in 1864 samenhandelende Staten het niet meer eens worden.

In 1887 werden te Londen, door toedoen van de engelsche Regeering, de vertegenwoordigers samengeroepen van al de landen die, wegens verscheidene oorzaken, bij de suikerquaëstie belang hebben.

*
* *

Terzelfder tijd dat, ten gevolge van de al te groote voortbrenging — aan-

gewakkerd door de premiën, — de toestand op de europeesche markt erger wierd, namen de Vereenigde Staten die, onder opzicht van het grootste suikerverbruik, aan het hoofd van al de natiën der wereld staan, fiskale maatregelen om de vreemde en inzonder de gepremieerde suikers van hunne markten verwijderd te houden. Reeds in 1894 trof, bij den invoer, het tarief Wilson om het even welke suiker met een recht van 40 t. h. naar de waarde en belastte daarenboven met een bijrecht van fr. 1-14 de 100 kilogram ($\frac{1}{10}$ amerikaansch cent het pond), al degene herkomstig van landen waar die premiën bestaan. Het stelsel van wedervergoeding werd in 1897 verergerd door eene wet waarbij de secretaris van den Staatsschat gemachtigd werd om, bij den invoer, veranderlijke rechten te stellen, die tegen de in het land van herkomst verleende premie konden opwegen (*Countervailing duties*).

Die zelfde weg werd weldra door de Regeering der Britsche Indiën ingeslagen.

't Is dan, dat de belgische Regeering de verschillende erbij belanghebbende europeesche mogendheden tot eene nieuwe conferentie uitnoodigde ten einde, door eene internationale Conventie, de voornaamste grondslagen te vestigen voor de voortbrenging en den handel van suiker. Die oproep werd door negen vreemde Regeeringen beantwoord, te weten : door die van het Duitsch keizerrijk, van Oostenrijk en van Hongarië, van Spanje, van Frankrijk, van Groot-Britannië, van de Nederlanden, van Rusland en van Zweden.

* * *

De te Brussel op 7 Juni 1898 geopende beraadslagingen lieten toe, vast te stellen dat men het eens was omtrent vier voorname punten :

De aanduiding der premiën wier opheffing dient nagejaagd te worden ;

De invloed van de overbelasting ten opzichte der mededinging op de vreemde markten ;

Het voor de raffinering te bezigen stelsel ;

Eindelijk, het recht, voor elk land, om, ingeval van eensgezindheid, zijne binnenlandsche markt te beschermen

't Is in die voorwaarden dat de conferentie voorloopig uiteenging, na aan de belgische Regeering de zending te hebben opgedragen, de onderhandelingen langs diplomatieken weg voor te zetten.

Twée jaren nadien, had tusschen Duitschland, Oostenrijk-Hongarië en Frankrijk eene gedeeltelijke samenwerking plaats, die de voorbode was van eene nieuwe vergadering der Conferentie, waaraan deel namen, buiten het Russisch keizerrijk et daarbij Italië en Roumanië, de bij den zittijd van 1898 vertegenwoordigde Mogendheden.

Alle hoop is niet verloren om, volgens den wensch die de Conferentie in hare processen-verbaal heeft doen opnemen, Rusland later tot de Conferentie te zien toetreden.

Roumanië, van zijnen kant, heeft ten slotte verklaard, bij het ontwerp van Conventie zich niet te kunnen aansluiten; echter deed het opmerken, het eerste land te zijn waar, binnen de palen door zijne wetgeving toege-

laten, de door het ontwerp gehuldigde grondslagen toegepast zijn geworden. Dit land komt, inderdaad, op de suiker een invoerrecht te leggen, dat gelijk staat met de premie welke hetzelfde aan de voortbrenging verleend.

Kortom, door de Conventie van 5 Maart 1902, zijn al de Staten van Midden-Europa, waar de voortbrenging en de uitvoer van de suiker zeer groot is, onderling verbonden — Duitschland, Oostenrijk, Hongarië, België, Frankrijk en de Nederlanden — alsmede Engeland en drie andere landen welke geene suiker uitvoeren : Spanje, Italië en Zweden.

Behalve de verder aangestipte voorbehoudingen, passen de beschikkingen der overeenkomst zich toe op de overzeesche provinciën, koloniën of vreemde bezittingen van de contracteerende Partijen.

* * *

Onnoodig op de groote economische belangrijkheid dezer internationale Akte aan te dringen. De Regeering kan, hieromtrent, zich slechts houden aan de woorden welke bij de opening der Conferentie, den 7ⁿ Juni 1898, door een harer leden werden uitgesproken :

« Van al de door de handelsbetrekkingen tusschen natiën in het leven » geroepen vraagstukken, is geen méér ingewikkeld dan dat, hetwelk het » voorwerp uwer werkzaamheden gaat uitmaken.

»

» Het vraagstuk dat de Regeeringen sinds zoolang trachten op te lossen, » ligt bijna gansch besloten in het opheffen der premiën bij den uitvoer.

» Wat al beweegredenen pleiten ten gunste van de opheffing dezer premiën !

» Zij berokkenen nadeel aan de financiën der landen welke die premiën » toestaan.

» Zij doen op het nationaal verbruik eenen last wegen die buiten verhou- » ding is met de wezenlijk door den Staatsschat geïnde ontvangsten.

» Zij vernietigen de voorwaarden der normale mededinging op de » vreemde markten. »

Om te doen uitschijnen tot hoever die beschouwingen zich inzonder op ons land toepassen, volstaat het te herinneren dat, mits het verbruik geschat wordt op 60 millioen kilogram geraffineerde suiker, er alzoo, op den voet van een binnenlandsch recht van fr. 51-13 de 100 kilogram, meer dan 30 millioen frank door de algeheelheid der belgische verbruikers wordt betaald ; welnu, het aan den Staat voorbehouden deel in de opbrengst van de wezenlijk betaalde belasting heeft, tot in 1901, niet meer dan 6 millioen frank opgebracht.

Het overige van de ontvangst werd, ter begunstiging van den uitvoer, gelaten aan de voortbrenging, die, in België, de vier vijfden van de gansche fabricatie bereikt.

In de laatste dertig jaren is de door onze fiskale wetgeving aan de voortbrenging van de suiker geschonken gunst, gestegen van het enkele tot het viervoudige en daarboven ; daarentegen is, van 1861 tot 1901, de aan den

Staat ten deel gevallen ontvangst dezelfde gebleven, ondanks het aangroeien der bevolking en het toenemen van het verbruik per inwonershoofd.

Van eèn anderen kant wordt de bruto suiker thans verkocht tegen 18 frank de 100 kilogram, hetgeen den prijs van de geraffineerde suiker brengt op ongeveer 26 frank, waarvoor de belgische verbruiker eene belasting van meer dan 50 frank betaalt.

Ziedaar, onder het tweevoudig opzicht van de belgische openbare financiën en van het verbruik hier ten lande, de toestand waarin de Kamers geroepen zijn tot het stemmen der Overeenkomst die wij gaan uiteenzetten.

* * *

Artikel 1 houdt de bepaling der algemeene verbintenis tot opheffing van alle rechtstreeksche of zijdelingsche premiën genoten door de voortbrenging of den uitvoer van de suiker, alsmede van de producten waarin eene aanmerkelijke hoeveelheid suiker kunstmatig verwerkt is. Hetzelve verbiedt dergelijke premiën tijdens den duur der Overeenkomst te verstrekken.

In hare opgave die enkel verklarend is, wordt door artikel 1 vermeld als zijnde premiën :

a) De rechtstreeksche vergoedingen, toegekend in geval van uitvoer.

Dat lid bedoelt de premiën verleend, met name door de wetgevingen van Duitschland, Oostenrijk-Hongarië en Frankrijk ;

b) De rechtstreeksche vergoedingen, toegekend aan de productie.

Het geldt hier premiën van den aard van die welke in de Nederlanden hestaan ;

c) De vrijstellingen van belasting, geheel of gedeeltelijk, toegestaan voor een deel der voortbrengselen van de fabricage.

Dergelijk stelsel wordt in Frankrijk toegepast. Naast de rechtstreeksche premie verleent het fransch stelsel aan de voortbrengers eene zijdelingsche premie door het feit der gedeeltelijke vrijstellingen van belasting welke vergund worden aan de suiker die verkregen wordt boven de wettige opbrengst van 7^h.750 geraffineerd voor 100 kilogrammen beetwortels ;

d) De winsten spruitende uit overschotten van opbrengst.

Dit lid bedoelt de winsten van fabricatie welke verkregen worden, bij voorbeeld, onder het regiem der belgische wetgeving. Men weet dat in België de fabrikant de belasting betaalt tegen 45 frank de 100 kilogram bruto suiker en dat de grondslag van inning berust op de vermoedelijke opbrengst van één hectoliter sap aan 1 graad dichtheid (temperatuur 15° centigraad) getrokken uit den beetwortel. Die vermoedelijke opbrengst, aanslag genaamd, is door de wet vastgesteld ; thans bedraagt zij 2,000 gram. Van rechten is vrij, al de suiker die boven den aanslag verkregen wordt.

e) De winsten, voortspruitend uit de verhooging door den drawback.

Stellig is het, dat alle drawback waarvan de taxe hooger is dan het recht van vervaardiging, eene premie tot uitvoer daarsteit ;

f) De voordeelen voorspruitend uit elke overbelasting waarvan het bedrag grooter zou zijn dan hetwelk vastgesteld wordt in artikel 3.

Artikel 3 bepaalt het hoogste bedrag der overbelasting op 6 frank de

100 kilogram voor de geraffineerde suiker en op fr. 5-50 voor de andere suikers.

Wat de overbelasting aangaat, dienden twee beschouwingen in overweging te worden genomen : eenerzijds, de ingenomenheid van wege elken Staat om zijne binnenmarkt tegen de vreemde voortbrenging te beschutten ; anderzijds, de zorg om te beletten dat het stellen van afzonderlijke rechten op de vreemde suiker geene aanleiding geve tot het tot stand komen van cartels, trusten of syndicaten die zich van de voortbrenging van het land meester kunnen maken, de wet aan de inlandsche clienteele stellen en de internationale markt met overgrootte hoeveelheid koopwaar van geringen prijs kunnen voorzien.

Tot het bereiken van gezegd tweevoudig doel, schenen de cijfers van 6 frank en fr. 5-50, die na lange besprekingen en onderlinge toegevingen aangenomen zijn geworden, doelmatige taxes te zijn.

Door de Conferentie werd op stellige wijze erkend, dat de opsomming van de in artikel 1 gedane premiën verklarend en niet beperkend is: overigens laat de tekst van dit artikel zulks duidelijk vermoeden. Zoo is het, dat bijzondere aan de raffineurs verleende voordeelen, toelagen of, in sommige gevallen, vrijstellingen van algemeene belastingen die aan de beetwortelteelt of aan de suikernijverheid zouden worden toegestaan, aanschouwd kunnen worden als zijnde verboden premien.

Artikel 2 bedoelt het regiem van toezicht dat, in al de contracteerende landen, uitgeoefend dient te worden op de fabrieken en raffinaderijen van suiker, alsook op de gebouwen genaamd « sucraterijen » waar de suiker uit melasse wordt getrokken.

Dit regiem, hetwelk in de fiskale taal entrepot-stelsel wordt geheeten, bestaat uit het onafgebroken toezicht van den arbeid door de fiskale beampten die de verschillende fazen ervan dienen na te gaan en, ten slotte, de verkregen hoeveelheid suiker moeten bepalen. De fabrieken welke in al hare deelen aan het recht van fiscaal onderzoek zijn onderworpen, dienen zoodanig ingericht te wezen, dat zij allen waarborg geven tegen het geheim wegvoeren van de suiker die, wanneer ze voltooid is, opgesloten wordt in een lokaal dat alle wenschelijke waarborg van zekerheid oplevert. De voor het verbruik uit dit lokaal weggehaalde suiker moet de belasting betalen ; de hoeveelheden die er weggehaald worden voor den uitvoer, worden eenvoudig op de fabricage-rekening in vermindering gebracht.

Zooals hooger is gezegd, beperkt artikel 3 het cijfer van de overbelasting door erbij te voegen, dat die beschikking geene betrekking heeft op het bedrag der inkooprechten in de landen welke geene suiker voortbrengen, en ook niet van toepassing is op de onderproducten der fabricage en raffinering van suiker. Die laatste uitdrukking past zich inzonder toe op de melasse alsook op de raffineerstroop.

Artikel 4 behelst de vereischte strafbepaling. Zij schrijft aan de contracteerende Mogendheden de verplichting voor, om tegenover de op hun grondgebied ingevoerde suiker met premie, maatregelen te nemen waarvan

de minste bestaat in het opleggen van een speciaal recht gelijk aan het bedrag der premiën die in het land van oorsprong worden verleend; die maatregelen kunnen zelfs zoo ver gaan dat de invoer der gepremieerde suiker verboden mag worden.

Artikel 5, eerst en vooral, zegt hoe door ieder van de verdragsluitende Staten gehandeld dient te worden ten opzichte der suiker herkomstig ofwel van het grondgebied der andere deelnemende landen, ofwel uit de koloniën of bezittingen dier landen waar geene premiën verleend worden.

Het eerste lid van dit artikel verzekert het toelaten der suikers aan het laagste recht van invoer.

Van een anderen kant, wordt door het tweede lid bepaald, dat riet- en beetsuiker met gelijke rechten worden belast.

Artikel 6 dult voor Spanje, Italië en Zweden een bijzonder regiem. Zoo- lang die landen geene suiker uitvoeren, zijn zij vrijgesteld van de verplichting betreffende de opheffing der premiën, van het regiem des arbeids in de fabrieken en van de beperking der overbelasting (art. 1, 2 en 3).

Artikel 7 stelt aan, eene uit de afgevaardigden der verschillende contracteerende Staten samengestelde Commissie, welke te Brussel gevestigd zal zijn en gelast zal wezen met het uitvoeren der beschikkingen van de Overeenkomst.

Aan die Commissie zal toegevoegd worden een bestendig bureel, hetwelk tot taak zal hebben de inlichtingen, rakende de wetgevingen en de statistiek ten aanzien van suiker, in al de landen te verzamelen en bekend te maken.

Ofschoon de Commissie samengesteld dient te wezen derwijze dat, metterdaad, zij de algeheelheid der deelnemende Staten vertegenwoordigt, zal zij, niettemin, slechts in opdracht hebben, te constateeren en te onderzoeken: als onderrichtingstolk zullen hare verslagen, welke aan de erbij belanghebbende Staten zullen medegedeeld worden, doen besluiten tot het bijeenroepen van eene nieuwe Conferentie tot oplossing van de gestelde vraagpunten.

Echter is de bestendige Commissie belast met het vaststellen, zonder beroep, volgens eene bepaalde procedure, van zekere feiten betreffende, eenerzijds, die onder de contracteerende Staten welke geene suikers uitvoeren en, anderzijds, de niet-contracteerende Staten.

Ook zal de Commissie, volgens dezelfde procedure, in zekeren zin, uitspraak doen, zonder beroep, over de desvoorkomende verzoeken, tot opneming in het verbond, van Staten welke tot de Conventie niet zijn toegetreden, aangezien, volgens artikel 9, haar toestemmend advies voor de opneming vereischt wordt.

Artikel 8 betreft de noodige maatregelen te nemen ter verhindering dat de gepremieerde suiker, welke in een der verdragsluitende Staten werd doorgevoerd, de voordeelen geniet van deze Overeenkomst op de markt harer bestemming. Het artikel bepaalt er zich bij het principie te stellen;

het belast de bestendige Commissie de voorstellen te doen die noodig zijn met het oog op de toepassing.

Naar luid van artikel 9 mogen de Staten die de Conventie niet hebben ondertekend, tot het internationaal verbond toetreden, en zulks volgens de algemeene voorwaarden der Conventie.

Artikel 10 bevat de beschikkingen die betrekking hebben op het tijdstip van het ten uitvoer brengen der Overeenkomst en op dezer duur.

Het in werking treden is vastgesteld op 1ⁿ September 1903.

Dit zeer belangrijk punt werd meermalen in den schoot der Conferentie besproken; terwijl sommige Delegatiën aandrongen opdat de toepassing ervan onmiddellijk zou plaats hebben, 't is te zeggen, te beginnen van het werkseizoen van 1902, waren andere van gedacht, dat het wenschelijker ware dit tot 1904 uit te stellen. De dagteekening van 1ⁿ September 1903, welke ten laatste met algemeene stemmen aangenomen is geworden, was een der bestanddeelen van eene minnelijke schikking die zich uitstreckte tot verschillende punten, welke beschouwd zijn geworden als hebbende eene onderlinge betrekking. Omtrent dit vraagpunt moeten wij ons houden aan de gedachtenwisselingen vermeld in de processen-verbaal van de 7^e, 10^e, 15^e, 16^e en 25^e zittingen der Conferentie.

De vaste duur der Overeenkomst is bepaald op vijf jaar; zij zal van jaar tot jaar, bij stilzwijgende toestemming, blijven voortduren, ofwel onder al de contracteerende Staten, ofwel onder die welke dezelve niet hebben opgezegd. Het artikel voorziet het samenkomen van eene nieuwe Conferentie ingeval twee Staten opvolgenlijk de meening deden kennen om zich terug te trekken.

Artikel 11 bepaalt dat de beschikkingen der Overeenkomst toegepast zullen worden op de overzeesche provinciën, koloniën en bezittingen der contracteerende Partijen. Het maakt nogtans uitzondering voor de britsche en de nederlandsche koloniën waarop enkel zich zullen toepassen de beschikkingen die ten doel hebben: het toelaten, aan den laagsten invoerprijs, van de suiker die uit de landen van het verbond herkomstig is, zonder onderscheid tusschen de riet- en de beetsuiker (art. 5); 2° de maatregelen welke dienen genomen te worden ten opzichte van den doorvoer van de gepremieerde suiker die uit vreemde landen herkomstig is (art. 8).

Voor het overige zijn de verbintenissen van Groot-Britannië en van de Nederlanden, voor hetgeen de suiker uit hunne koloniën betreft, vermeld in het bij de Overeenkomst gevoegd Protocol. De Regeeringen van beide deze Staten hebben zich het recht ontzegd aan hunne koloniale suiker te verleen, 't zij eene premie, 't zij een regiem van begunstiging bij den invoer in de metropool.

De in dezen zin door Groot-Britannië aangegane verbintenissen zijn niet van toepassing op de zelfstandige koloniën noch op de Oost-Indiën, maar de engelsche Regeering zal hun de Overeenkomst voorleggen, ten einde zij zich erbij kunnen aansluiten.

Eindelijk, artikel 12, na voorbehouding der goedkeuring welke, volgens de grondwettelijke wetten van elken Staat noodig is, stelt den 1^{en} Februari 1903 vast, als uiterlijke datum voor het nederleggen der bekrachtigingen in het Ministerie van Buitenlandsche Zaken van België. Ingeval die bepaling niet zou worden ten uitvoer gebracht ten minste door elk van de Staten die, als suikeruitvoerders, het meeste belang erbij hebben, wordt de belgische Regeering door het artikel gelast onverwijld eene beslissing uit te lokken aangaande het in werking brengen der Overeenkomst tusschen de Staten die hunne bekrachtiging in den gestelden tijd hebben ingediend.

* * *

De opbrengst en de handel van de suiker herstellen in de gewone economische voorwaarden van de nijverheid en van den handel in 't algemeen ; maken dat het binnenlandsch fiscaalregiem verbeterd kan worden, door het verbruik te doen toenemen met de belasting erop te verminderen daar waar deze te zwaar drukt ; de openbare financiën verlichten van eenen in den grond niet te rechtvaardigen last : ziedaar het doel der Overeenkomst.

Verbod van rechtstreeksche of zijdelingsche premiën aan de voortbrenging of aan den uitvoer te verleenen ; beperking der beschermende fiskale maatregelen voor de binnenlandsche markt van elken Staat ; — gelijkheid van fiskale behandeling der riet- en beetsuiker, der suiker uit de koloniën en die van het vasteland : ziedaar de middelen welke dienen aangewend te worden.

« De Overeenkomst die komt onderteevend te worden, — zoo sprak, in de » sluitingszitting, de voorzitter der Conferentie, — is een werk van internatio- » nale solidariteit, dat steunt op de redematigste gronden van de huishoud- » kundige wetenschap. In zekeren zin, is het ook een werk van vrede, » want door het verwerpen van het premiestelsel, veroordeelt het de minst » mogelijk te verrechtvaardigen vorm van het beschermingsstelsel, zijn » aanrandenden vorm. »

Dit werk is de vrucht van moeilijke onderhandelingen, van met volharding achterna gezette krachtspanningen, van onderlinge toegevingen waarvoor dank geweten moet worden aan de Regeeringen die den oproep van ons land hebben beantwoord. Ook dient de Conventie van 3^a Maart 1902 aanschouwd te worden als hebbende verwezenlijkt het grootste welzijn dat thans, omtrent die zaak, van een internationaal vergelijk te verwachten is. Voor hetgeen meer bijzonder de landbouw betreft, verzekert zij zooveel mogelijk de duurzaamheid der nijverheidsteelt van den beetwortel met dezelve aan het raadselachtige der fiskale politiek van de vreemde landen te onttrekken.

* * *

Zoodra de Overeenkomst de bekrachtiging der openbare machten van de verschillende verdragsluitende Staten ontvangen zal hebben, zal België haar wetboek van den accijns op de suiker te wijzigen in overeenstemming met de hooger verklaarde bepalingen van artikel 2.

Alzoo handelende, zullen wij eenen stap te meer vooruitgaan op den weg van toepassing van het redematig stelsel der wezenlijke voortbrenging op de aan accijns onderworpen nijverheden.

Terzelfder tijd zal de Regeering — verwezenlijkende het gedacht waarvan zij in de Memorie van toelichting van 9 Augustus 1897 gewaagde — aan de Kamers voorstellen de belasting terug te brengen op 15 frank de 100 kilogram geraffineerde suiker — bedrag overeenstemmende met dat van den accijns op het bier, 't is te zeggen, eene vermindering van meer dan 70 t. h. van de huidige fiskale belasting. Alzoo zal, 't zij in het voorbijgaan gezegd, opgelost wezen de zoo belangrijke quæstie van 't gebruik van suiker bij het brouwen.

Zonder twijfel zal die merkelijke vermindering van den accijns op de suiker het binnenlandsch verbruik zeer bevorderen, daar hetzelfde thans door de belasting beteugeld wordt, ofschoon het gebruik van saccharine en dezer gelijksoortige stoffen verboden zij en, aan het vervaardigen eener reeks gesuikerde producten, afschrijving van den accijns wordt toegestaan (wet van 9 Augustus 1897, art. 3 en 7 en wet van 28 December daaropvolgend, art. 5).

* * *

De Regeering, Mijne Heeren, drukt de hoop uit, dat de belgische Kamers het als eene eer zullen aanrekenen, zich bij het werk der internationale Conferentie met ijverige zorg te vereenigen, en zij acht het onnoodig op den spoedeischenden toestand van dit wetsontwerp verder aan te dringen.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

P. DE FAVEREAU.

De Minister van Financiën en Openbare Werken,

P. DE SMET DE NAEYER.

PROJET DE LOI.

Léopold II,**ROI DES BELGES,***A tous présents et à venir, Salut.*

Sur la proposition de Notre Ministre des Affaires Étrangères et de Notre Ministre des Finances et des Travaux Publics,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre des Affaires Étrangères est chargé de présenter en Notre nom aux Chambres législatives le projet de loi dont la teneur suit :

ARTICLE UNIQUE.

La Convention relative au régime des sucres conclue à Bruxelles, le 5 mars 1902, entre l'Allemagne, l'Autriche-Hongrie, la Belgique, l'Espagne, la France, la Grande-Bretagne, l'Italie, les Pays-Bas et la Suède, sortira son plein et entier effet.

Donné à Laeken, le 18 Mars 1902.

WETSONTWERP.

Leopold II,**KONING DER BELGEN,***Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, Heil.*

Op voorstel van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken en van Onzen Minister van Financiën en Openbare Werken,

WIJ HEBBEN BESLOTEN EN WIJ BESLUITEN :

Onze Minister van Buitenlandsche Zaken is belast, in Onzen naam, bij de Wetgevende Kamers het wetsontwerp aan te bieden waarvan de inhoud volgt :

EENIG ARTIKEL.

De Overeenkomst betreffende het regiem van suiker, den 5e Maart 1902 te Brussel gesloten tusschen Duitschland, Oostenrijk-Hongarije, België, Spanje, Frankrijk, Groot-Brittanië, Italië, Nederland en Zweden, zal hare volle en algeheele kracht hebben.

Gegeven te Laken, den 18e Maart 1902.**LÉOPOLD.**

Parle Roi :

Le Ministre des Affaires Étrangères,

Van 's Konings wege :

*De Minister van Buitenlandsche Zaken,***P. DE FAVEREAU.**

Le Ministre des Finances et des Travaux Publics,

De Minister van Financiën en Openbare Werken,

P. DE SMET DE NAEYER.

OVEREENKOMST

BETREFFENDE DE

BEHANDELING VAN SUIKER

ZIJNE MAJESTEIT DE KEIZER VAN DUITSCHLAND, KONING VAN PRUISEN, IN NAAM VAN HET DUITSCHE RIJK; ZIJNE MAJESTEIT DE KEIZER VAN OOSTENRIJK, KONING VAN BOHEMEN, ENZ., ENZ., EN APOSTOLISCH KONING VAN HONGARIJE; ZIJNE MAJESTEIT DE KONING DER BELGEN; ZIJNE MAJESTEIT DE KONING VAN SPANJE EN, IN HOOGSTDESZELFS NAAM, HARE MAJESTEIT DE KONINGIN-REGENTES VAN HET KONINKRIJK; DE PRESIDENT VAN DE FRANSCH REPUBLIEK; ZIJNE MAJESTEIT DE KONING VAN HET VEREENIGD-KONINKRIJK GROOT-BRITTANNIË EN IERLAND EN VAN DE BRITSCHE OVERZEESCHE BEZITTINGEN, KEIZER VAN INDIË; ZIJNE MAJESTEIT DE KONING VAN ITALIË; HARE MAJESTEIT DE KONINGIN DER NEDERLANDEN; ZIJNE MAJESTEIT DE KONING VAN ZWEDEN EN NOORWEGEN,

Verlangende — eensdeels — de mededinging tusschen beetsuiker en riet-suiker van verschillende herkomst op gelijken voet te stellen en — anderdeels — het verbruik van suiker te bevorderen;

Overwegende dat die tweeledige uitslag enkel kan worden bereikt door het opheffen van de vergoedingen en het beperken van de overbelasting;

Hebben besloten met dat doel eene Overeenkomst te treffen en tot Hunnen Gevolmachtigden benoemd :

ZIJNE MAJESTEIT DE KEIZER VAN DUITSCHLAND, KONING VAN PRUISEN, IN NAAM VAN HET DUITSCHE RIJK :

Den heer graaf VON WALLWITZ, Hoogstdeszelfs Buitengewoon Gezant en

Gevolmachtigd Minister bij Zijne Majesteit den Koning der Belgen;

Den heer VON KOERNER, Bestuurder bij het Keizerlijk Departement van Buitenlandsche Zaken;

Den heer KÜHN, Begeerings-Oppergeheimraad, Referendaris bij de Keizerlijke Schatkist;

ZIJNE MAJESTEIT DE KEIZER VAN OOSTENRIJK, KONING VAN BOHEMEN, ENZ., ENZ., EN APOSTOLISCH KONING VAN HONGARIJE :

Voor Oostenrijk-Hongarije :

Den heer graaf KEVENHÜLLER METSCH, Hoogstdeszelfs Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister bij Zijne Majesteit den Koning der Belgen.

Voor Oostenrijk :

Den heer baron JORKASCH-KOCH, Afdeelingshoofd bij het Keizerlijk Koninklijk Ministerie van Financiën.

Voor Hongarijë :

Den heer DE TOEPKE, Staats-Ondersecretaris bij het Hoogaarsch Koninklijk Ministerie van Financiën.

ZIJNE MAJESTEIT DE KONING DER BELGEN :

Den heer graaf DE SMET DE NAEYER, Minister van Financiën en Openbare Werken, Hoofd van het Kabinet ;

Den heer CAPELLE, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister, Algemeen Bestuurder van Koophandel en Consulaten bij het Ministerie van Buitenlandsche Zaken ;

Den heer KEBEHS, Algemeen Bestuurder van In- en Uitvoerrechten en Accijnsen bij het Ministerie van Financiën en Openbare Werken ;

Den heer DE SMET, Hoofdopziener bij het Beheer van Rechtstreeksche Belastingen, In- en Uitvoerrechten en Accijnsen bij het Ministerie van Financiën en Openbare Werken ;

Den heer BEAUDOUIN, Lid van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, Industrieel.

ZIJNE MAJESTEIT DE KONING VAN SPANJE EN, IN HOOGSTDEZELFS NAAM, HARE MAJESTEIT DE KONINGIN-REGENTES VAN HET KONINKRIJK :

Den heer DE VILLA URRUTIA, Hoogstdeszelfs Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister bij Zijne Majesteit den Koning der Belgen.

DE PRESIDENT DER FRANSCH REPUBLIEK :

Den heer GÉRARD, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister bij Zijne Majesteit den Koning der Belgen ;

Den heer BOUSQUET, Oud-Staatsraad, honorair Algemeen Bestuurder der In- en Uitvoerrechten ;

Den heer DELATOUR, Staatsraad, Algemeen Bestuurder van de « Caisse des Dépôts et Consignations » ;

Den heer COURTIN, Staatsraad, Algemeen Bestuurder der Onrechtstreeksche Belastingen bij het Ministerie van Financiën.

ZIJNE MAJESTEIT DE KONING VAN HET VEREENIGD-KONINKRIJK GROOT-BRITTANNIË EN IERLAND EN VAN DE BRITSCH OVERZEESCHE BEZITTINGEN. KEIZER VAN INDIË :

Den heer CONSTANTINE PHIPPS, C. B., Hoogstdeszelfs Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister bij Zijne Majesteit den Koning der Belgen ;

SIR HENRY PRIMROSE, K. C. B., C S I. ;

SIR HENRY BERGNE, K. C. M. G. ;

Den heer A. A. PEARSON ;

Den heer E. C. OZANNE.

ZIJNE MAJESTEIT DE KONING VAN ITALIË :

Den heer commandeur ROMEO CANTAGALLI, Hoogstdezelfs Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister bij Zijne Majesteit den Koning der Belgen ;

Den heer Commandeur EMILE MARAINI, Afgevaardigde bij het Italiaansch Parlement, Industrieel.

HARE MAJESTEIT DE KONINGIN DER NEDERLANDEN :

Den heer jonkheer DE PESTEL, Hoogstderzelver Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister bij Zijne Majesteit den Koning der Belgen ;

Den heer baron J. D'AULNIS DE BOURVILL, Doctor in de rechten, Hoogleraar aan de Hoogeschool te Utrecht ;

Den heer G. ESCHAUZIER, Industrieel te 's Gravenhage ;

Den heer A. VAN ROSSUM, Industrieel te Haarlem.

ZIJNE MAJESTEIT DE KONING VAN ZWEDEN EN NOORWEGEN :*Voor Zweden :*

De heer graaf WRANGEL, Hoogstdezelfs Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister bij Zijne Majesteit den Koning der Belgen ;

Den heer KAREL TRANCHELL, Industrieel ;

Die, na elkander hunne wederzijdsche volmachten te hebben medege-deeld, welke in goeden en behoorlijken vorm werden bevonden, zijn over-eengekomen omtrent de volgende artikelen :

ARTIKEL EEN.

De Hooge verdragsluitende Partijen verbinden zich tot het opheffen, met ingang van den datum van het in werking treden dezer Overeenkomst, van alle rechtstreeksche en zijdelingsche premiën, tot dusver genoten door de voortbrenging of den uitvoer van suiker, en tot het niet verstrekken van soortgelijke premiën tijdens den ganschen duur dezer Overeenkomst. Voor de toepassing dezer bepaling worden met suiker gelijkgesteld de met suiker gemaakte producten zooals confituren, chocolade, biscuits, gecondenseerde melk en alle andere soortgelijke producten waarin eene aanmerkelijke hoeveelheid suiker kunstmatig verwerkt is.

Onder de toepassing van het voorgaande lid vallen alle voordeelen, rechtstreeks of zijdelings, voor de verschillende categoriën van voortbrengers, voortspruitend uit de fiskale wetgeving der Staten, en met name :

- a) De rechtstreeksche vergoedingen, toegekend in geval van uitvoer ;
- b) De rechtstreeksche vergoedingen, toegekend aan de productie ;
- c) De vrijstellingen van belasting, geheel of gedeeltelijk, toegestaan voor een deel der voortbrengselen van de fabricage ;
- d) De winsten, voortspruitend uit de hoeveelheden waarmede de opbrengst der productie de daarvoor bepaalde hoeveelheid overtreft ;
- e) De winsten, voortspruitend uit de verhooging door den *drawback* ;

f) De voordeelen, voortspruitend uit elke overbelasting waarvan het bedrag grooter zou zijn dan hetwelk vastgesteld wordt in artikel 3.

ART. 2.

De Hooge verdragsluitende Partijen verbinden zich het entrepôt-stelsel, onder het onafgebroken toezicht des daags en des nachts van de fiskale beambten, toe te passen op de suikerfabrieken en raffinaderijen, zoowel als op de fabrieken waarin de suiker getrokken wordt uit melasse.

Voor dit doel zullen de fabrieken onder zoodanige regeling worden geplaatst als noodig is om iedereen waarborg op te leveren tegen het in het geheim wegvoeren van de suiker; en de fiskale beambten zullen toegang moeten hebben tot alle deelen der fabrieken.

Er zullen controle-boeken worden gehouden ten opzichte van eene of meer fazen van de fabricage, en de voltooide suiker zal worden opgeslagen in afzonderlijke pakhuizen, welke alle wenschelijke waarborgen van zekerheid opleveren.

ART. 3.

De Hooge verdragsluitende Partijen verbinden zich geen hooger bedrag dan 6 frank per 100 kilogrammen vast te stellen voor de geraffineerde suiker en die welke daarmede gelijk moet worden gesteld en geen hooger bedrag dan fr. 5.50 voor de overige suikersoorten, als overbelasting, dat wil zeggen het verschil tusschen het bedrag der rechten of heffingen waaraan de buitenlandsche suiker onderworpen is en het bedrag der rechten of heffingen, dat van de binnenlandsche suiker geheven wordt.

Die bepaling heeft geene betrekking op de invoerrechten in de landen die geene suiker voortbrengen; zij is evenmin van toepassing op de bijproducten der fabricage en raffinering van suiker.

ART. 4.

De Hooge verdragsluitende Partijen verbinden zich, de suiker, afkomstig van landen waar premiën op de voortbrenging of den uitvoer verleend worden, bij den invoer in hun gebied te belasten met een speciaal recht.

Dat recht zal niet lager mogen zijn dan het bedrag der premiën, rechtstreeks of zijdelings toegekend in het land van oorsprong. De Hooge Partijen behouden zich, elk voor zich, de bevoegdheid voor, den invoer van gepremieerde suiker te verbieden.

Ter schatting van het voordeel, dat mogelijk zal voortvloeien uit de overbelasting, bepaald in litt. f van artikel 1, wordt het bedrag, door artikel 3 vastgesteld, afgetrokken van het bedrag dier overbelasting: het wordt er voor gehouden dat de helft van het verschil de premie voorstelt; de Bestendige Commissie bedoeld bij artikel 7 heeft echter het recht, op verzoek van een verdragsluitenden Staat, het aldus vastgestelde bedrag aan eene herziening te onderwerpen.

ART. 5.

De hooge verdragsluitende partijen verbinden zich wederzijds, met het laagste recht van hun tarief van invoer te belasten die suiker welke afkomstig is hetzij uit de verdragsluitende Staten, hetzij uit de koloniën of bezittingen van deze Staten die geene premiën toekennen en de bepalingen van artikel 8 gelden.

De rietsuiker en de beetsuiker zullen niet met verschillende rechten belast mogen worden.

ART. 6.

Spanje, Italië en Zweden worden vrijgesteld van de verplichtingen omschreven in artikelen 1, 2 en 3, zoolang zij geen suiker uitvoeren.

Deze Staten verbinden zich, hunne suikerwetgeving in overeenstemming te brengen met de bepalingen der Overeenkomst, binnen een jaar — of zoo mogelijk vroeger — te rekenen van het tijdstip waarop de bestendige Commissie zal hebben uitgemaakt dat de hierboven genoemde toestand heeft opgehouden te bestaan.

ART. 7.

De Hooge verdragsluitende Partijen komen overeen, eene internationale bestendige Commissie aan te stellen, belast met het toezicht op de uitvoering van de bepalingen dezer Overeenkomst.

Deze Commissie zal samengesteld worden uit afgevaardigden van de verschillende verdragsluitende Staten, en een bestendig bureel zal haar worden toegevoegd. De Commissie verkiest haren Voorzitter; zij zal te Brussel gevestigd zijn, en na oproeping door den Voorzitter, vergaderen.

De afgevaardigden hebben in last :

a) Na te gaan of er, in de verdragsluitende Staten, geenerlei rechtstreeksche of zijdelingsche premie wordt toegekend op de voortbrengst of den uitvoer van suiker;

b) Na te gaan of de Staten, bij artikel 6 bedoeld, de bijzondere voorwaarde in dat artikel aangestipt, blijven naleven;

c) Het bestaan van premiën in nietverdragsluitende Staten na te gaan, en het bedrag daarvan te schatten met het oog op toepassing van artikel 4;

d) Raad te geven in punten van geschil;

e) Een onderzoek in te stellen naar verzoeken tot opneming in het Verbond, welke uitgaan van Staten die aan deze Overeenkomst geen deel hebben genomen.

Het bestendig bureel zal belast zijn met het verzamelen, vertalen, rangschikken en bekendmaken van de inlichtingen van iederen aard, betrekking hebbend op de wetgeving en de statistiek ten aanzien van suiker, niet alleen in de verdragsluitende Staten, maar ook in de overige Staten.

Om de ten uitvoerlegging der bovenstaande bepalingen te verzekeren, zullen de Hooge verdragsluitende Partijen langs diplomatieken weg aan de Belgische Regeering, die ze aan de Commissie zal overmaken, zenden de wetten, beschikkingen en reglementen op de belastingheffing op suiker

welke in hunne landen van kracht zijn of zullen worden, en evenzoo de statistische inlichtingen, betrekking hebbende op het onderwerp dezer Overeenkomst.

Elk der Hooge verdragsluitende Partijen zal in de Commissie vertegenwoordigd kunnen zijn door een afgevaardigde of door een afgevaardigde met toegevoegde afgevaardigden.

Oostenrijk en Hongarije zullen worden beschouwd als twee afzonderlijke verdragsluitende partijen.

De eerste bijeenkomst der Commissie zal plaats hebben te Brussel op aanzoek en verlangen van de belgische Regeering, ten minste drie maanden vóór het in werking treden van deze overeenkomst.

De Commissie zal slechts in opdracht hebben te constateeren en te onderzoeken. Zij zal, op alle vragen welke aan haar worden voorgelegd, een verslag opstellen hetwelk zij richten zal tot de belgische Regeering, die het zal mededeelen aan de belanghebbende Staten en, bijaldien dit door eene der Hooge verdragsluitende Partijen wordt aangevraagd, het bijeenkomen eener Conferentie zal uitlokken ter vaststelling van de door de omstandigheden noodig geworden besluiten of maatregelen.

Echter zullen de constatering en schattingen, bedoeld sub *b* en sub *c*, voor de verdragsluitende Staten bindend van aard zijn; zij zullen worden vastgesteld bij meerderheid van stemmen, waarbij iedere verdragsluitende Staat ééne stem heeft, en zij zullen van kracht worden uiterlijk na het verstrijken van een termijn van twee maanden. Ingeval een der verdragsluitende Staten meent in beroep te moeten komen van eene beslissing der Commissie, zal hij binnen acht dagen na de kennisgeving welke hem van die beslissing zal worden gedaan, eene nieuwe beraadslaging van de Commissie moeten uitlokken; deze zal daartoe onverwijld bijeenkomen en voorgoed uitspraak doen binnen eene maand, te rekenen van den dag waarop het beroep is geschied. Deze nieuwe beslissing zal uitvoerbaar zijn ten laatste binnen de twee maanden, van haren datum af. — Dezelfde weg zal worden gevolgd met betrekking tot het onderzoek der aanvragen tot toetreding, bedoeld in letter *e*.

De kosten, voortvloeiend uit de inrichting en de werkzaamheid van het bestendig bureel en van de Commissie — behalve de bezoldiging van of de vergoeding aan de Afgevaardigden, welke betaald zullen worden door hunne Staten — zullen worden gedragen door alle verdragsluitende Staten en over dezen worden verdeeld naar een door de Commissie vast te stellen maatstaf.

ART. 8.

De Hooge verdragsluitende Partijen verbinden zich, voor zich zelven en voor hare koloniën of bezittingen, met uitzondering van de zelfstandige koloniën van Groot-Britanië en van Britsch Oost-Indië, om de noodige maatregelen te nemen ter verhindering dat de gepremieerde suiker, welke in een der verdragsluitende Staten werd doorgevoerd, de voordeelen geniet van deze Overeenkomst op de markt harer bestemming. De bestendige Commissie zal op dit stuk de noodige voorstellen doen.

ART. 9.

Den Staten die niet aan deze Overeenkomst hebben deelgenomen zal toegestaan worden er alsnog aan toe te treden, op hun verzoek en na toestemmend advies van de bestendige Commissie.

De aanvraag zal langs diplomatieken weg worden gedaan aan de belgische Regeering en deze zal zich gelasten van de eventueele toetreding kennis te geven aan al de andere regeeringen. De toetreding zal in zich sluiten het ten volle deelen in al de lasten en lusten dezer Overeenkomst en van kracht worden van en met den 1ⁿ September volgende op de afzending der kennisgeving van de belgische Regeering aan de overige verdragsluitende Staten.

ART. 10.

Deze Overeenkomst zal met ingang van 1ⁿ September 1903 in werking worden gesteld.

Zij zal van kracht blijven gedurende vijf jaren, van dien datum af gerekend ; en ingeval geen der Hooge verdragsluitende Partijen twaalf maanden vóór het verstrijken van die vijf jaren aan de Belgische Regeering haar voornemen zal hebben te kennen gegeven om haar te laten ophouden, zal zij van kracht blijven gedurende een jaar, en vervolgens telkens van jaar tot jaar.

Ingeval een der verdragsluitende Staten de Overeenkomst opzegt, zal deze opzegging enkel ten aanzien van dien staat gevolg hebben ; de overige Staten zullen dan, tot den 31ⁿ October van het jaar dier opzegging, bevoegd zijn kennis te geven van hun voornemen om op hunne beurt zich te onttrekken van den 1ⁿ September van het volgende jaar af. Bijaldien een der laatstgenoemde Staten voornemens was gebruik te maken van deze bevoegdheid, zou de Belgische Regeering het samenkomen, te Brussel, uitlokken binnen drie maanden, van een Conferentie, die de te nemen maatregelen zou vaststellen.

ART. 11.

De bepalingen dezer Overeenkomst zullen worden toegepast op de overzeesche provinciën, koloniën en buitenlandsche bezittingen der Hooge verdragsluitende Partijen. Hiervan zullen echter uitgesloten zijn de britsche en nederlandsche koloniën en bezittingen, behalve voor wat betreft de bepalingen welke het onderwerp uitmaken van artikelen 5 en 8.

De toestand van de britsche en nederlandsche koloniën en bezittingen is voor het overige bepaald door de verklaringen, welke in het Slotprotocol opgenomen zijn.

ART. 12.

De ten uitvoerlegging der wederzijdsche verbintenissen, neergelegd in deze Overeenkomst, wordt, voor zooveel noodig, afhankelijk gesteld van de toepassing der formaliteiten en regelen, voorgeschreven door de constitutioneele wetten van elk der verdragsluitende staten.

Deze Overeenkomst zal worden bekrachtigd, en de akten van bekrachti-

ging er van zullen worden neergelegd te Brussel bij het Ministerie van Buitenlandsche Zaken op 1^a Februari 1903, of zoo veel vroeger als zal kunnen geschieden.

Het is overeengekomen dat deze Overeenkomst uit haren aard zelven niet verbindend zal worden tenware zij, ten minste, bekrachtigd zal zijn, door die verdragsluitende staten die niet vallen onder de uitzonderingsbepaling van artikel 6. Ingeval een of meer dier Staten hunne akten van bekrachtiging niet binnen den genoemden termijn hebben ingezonden, zal de Belgische Regeering onverwijld eene beslissing uitlokken van de overige onderteekende Staten met betrekking tot het van kracht worden, tusschen hen alleen dan, van deze Overeenkomst.

TEN BLIJKE WAARVAN de wederzijdsche Gevolmachtigden deze Overeenkomst hebben onderteekend.

Gedaan te Brussel, in een enkel exemplaar, den vijfden Maart negentienhonderd twee.

<i>Voor Duitschland :</i>	Geteekent :	GRAAF VON WALLWITZ.
	»	VON KOERNER.
	»	KÜHN.
<i>Voor Oosterrijk-Hongarije :</i>	»	GRAAF DE KHEVENHÜLLER.
<i>Voor Oostenrijk :</i>	»	JORKASCH-KOCH.
<i>Voor Hongarije :</i>	»	TOEPKE ALFRÉD.
<i>Voor België :</i>	»	GRAAF DE SMET DE NAEYER.
	»	CAPELLE.
	»	KEBERS.
	»	D. DE SMET.
	»	BEAUDUIN.
<i>Voor Spanje :</i>	»	W. R. DE VILLA URRUTIA.
<i>Voor Frankrijk :</i>	»	A. GÉRARD.
	»	BOUSQUET.
	»	A. DELATOUR.
	»	COURTIN.
<i>Voor Groot-Brittannië :</i>	»	CONSTANTINE PHIPPS.
	»	H. W. PRIMROSE.
	»	H. G. BERGNE.
	»	ARTHUR A. PEARSON.
	»	E. C. OZANNE.
<i>Voor Italië :</i>	»	R. CANTAGALLI.
	»	EMILIO MARAINI.
<i>Voor Nederland :</i>	»	R. DE PESTEL.
	»	J. D'AULNIS DE BOUROUILL.
	»	G. ESCHAUZIER.
	»	A. VAN ROSSUM.
<i>Voor Zweden :</i>	»	GRAAF WRANGEL.
	»	C. TRANCHELL.

SLOTPROTOCOL.

Op het punt staande om over te gaan tot het onderteekenen der Overeenkomst betreffende de behandeling van suiker, vastgesteld op heden, tusschen de Regeeringen van Duitschland, Oostenrijk en Hongarijë, België, Spanje, Frankrijk, Groot-Brittannië, Italië, Nederland en Zweden, zijn de onderteekende Gevolmachtigden omtrent het volgende overeengekomen :

Ad ARTIKEL 3.

Overwegend dat het doel der overbelasting is op afdoende wijze de markt van iederen suikervoortbrengenden Staat te beschermen, behouden de Hooge verdragsluitende Partijen zich de bevoegdheid voor, elk voor zich, eene verhooging voor te stellen van de overbelasting voor het geval waarin eene aanzienlijke hoeveelheid suiker, afkomstig uit een verdragsluitenden Staat, in haar land zou binnenkomen, welke verhooging alleen zou treffen de suiker, afkomstig uit dien Staat.

Het desbetreffende voorstel zal moeten gericht worden tot de bestendige Commissie welke, binnen korten termijn, uitspraak zal doen, bij meerderheid van stemmen, over het al dan niet gegronde van den voorgestelden maatregel, over den duur van zijne toepassing en over het bedrag der verhooging, welke verhooging niet méér zal mogen bedragen dan één frank per 100 kilogram.

De Commissie zal hare goedkeuring slechts kunnen verleen in het geval dat de overstelping der bedoelde markt beschouwd moet worden als het gevolg van eene werkelijke oeconomische zwakte en niet als het gevolg eener kunstmatige verhooging van de prijzen, verkregen door eene afspraak tusschen de voortbrengers.

Ad ARTIKEL 11.

A. — 1° De Regeering van Groot-Brittannië verklaart dat geenerlei rechtstreeksche of zijdelingsche premie zal worden toegekend aan de suiker uit de Kroonkoloniën, tijdens den duur der Overeenkomst ;

2° Zij verklaart eveneens dat, bij wijze van uitzonderingsmaatregel, en onder volledig voorbehoud, in beginsel, van hare vrijheid van handelen wat betreft de fiskale betrekkingen tusschen het Vereenigd-Koninkrijk en zijne koloniën en bezittingen, tijdens den duur der Overeenkomst, geenerlei bevoorrechtiging zal worden toegestaan, in het Vereenigd-Koninkrijk, aan de koloniale suikers, tegenover die voortgebracht in de verdragsluitende Staten.

3° Zij verklaart eindelijk dat de Overeenkomst door hare bemiddeling zal worden voorgelegd aan de zelfstandige koloniën, alsmede aan Oost-Indië, opdat dezen in de gelegenheid zullen zijn er aan toe te treden.

Het is overeengekomen dat de Regeering van Zijne Majesteit den Koning

van Brittannië de bevoegdheid heeft tot de Overeenkomst toe te treden uit naam der Kroonkoloniën.

B. De Regeering van Nederland verklaart dat, tijdens den duur der Overeenkomst, geenerlei rechtstreeksche of zijdelingsche premie zal worden toegekend aan de suiker uit de Nederlandsche koloniën, en dat die suiker niet in Nederland zal worden toegelaten tegen een lager tarief dan dat hetwelk wordt toegepast op uit de verdragsluitende Staten afkomstige suiker.

Dit Slotprotocol, hetwelk tegelijk met de op heden gesloten Overeenkomst zal worden bekrachtigd, zal worden beschouwd als daarvan een eigenlijk deel uit te maken, en zal dezelfde kracht, waarde en duur hebben.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergeteekende Gevolmachtigden dit Protocol hebben opgesteld.

Gedaan te Brussel, den vijfden Maart negentienhonderd twee.

Voor Duitschland : Geteekend : GRAAF VON WALLWITZ.

» VON KOERNER.

» KÜHN.

Voor Oostenrijk-Hongarië : » GRAAF DE KHEVENHÜLLER.

Voor Oostenrijk : » JORKASCH-KOCH.

Voor Hongarije : » TOEPKE ALFRÉD.

Voor België : » GRAAF DE SMET DE NAEYER.

» CAPELLE.

» KEBERS.

» D. DE SMET.

» BEAUDUIN.

Voor Spanje : » W. R. DE VILLA URRUTIA.

Voor Frankrijk : » A. GÉRARD.

» BOUSQUET.

» A. DELATOUR.

» COURTIN.

Voor Groot-Brittannië : » CONSTANTINE PHIPPS.

» H. W. PRIMROSE.

» H. G. BERGNE.

» ARTHUR A PEARSON.

» E. C. OZANNE.

Voor Italië : » R. CANTAGALLI.

» EMILIO MARAINI.

Voor Nederland :

Geteekend : R. DE PESTEL.

» J. D'AULNIS DE BOUROUILL.
» G. ESCHAUZIER.
» A. VAN ROSSUM.

Voor Zweden :

» GRAAF WRANGEL.
» C. TRANCHELL.

VOOR BENSUIDEND AFSCHRIFT :

Brussel, den 5ⁿ Maart 1902.

De Voorzitter van de Suiker-Conferentie,

G^r DE SMET DE NAEYER.

*Gewaarmerkt door den Algemeenen Secretaris
van het Belgisch Ministerie van Buitenlandsche Zaken :*

Brussel, den 11ⁿ Maart 1902.

Bⁿ LAMBERMONT.
